

ВІННИЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ІНСТИТУТ
AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH
IM. PROF. E. LIPÍŃSKIEGO W KIELCACH
ЛЬВІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ

«СУЧАСНА ОСВІТА ТА НАУКА В ГЛОБАЛЬНОМУ І НАЦІОНАЛЬНОМУ ВИМІРАХ: ВИКЛИКИ, ЗАГРОЗИ ТА ЕФЕКТИВНІ РІШЕННЯ»

*Тези доповідей учасників
Міжнародної науково-практичної конференції*

24 квітня 2024 року
ВІННИЦЯ

УДК 001.3+378:339.9

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації.

Серія ВЦ № 794-152-р від 23.09.2010 р.

Друкується за рішенням Вченої ради Вінницького кооперативного інституту. Протокол № 5 від 23 квітня 2024 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Голова редакційної колегії: Драбовський А.Г., д.е.н, професор, почесний ректор Вінницького кооперативного інституту.

Заступник голови редакційної колегії: Дибчук Л.В., к.і.н, доцент, проректор з науково-методичної роботи Вінницького кооперативного інституту.

Члени редакційної колегії: Cisowski Waldemar, д.с.н, професор, декан факультету права та безпеки Академії прикладних наук ім. проф. Едварда Ліпінського в Кельце (Польща);
Колотій С.В., к.е.н., в.о. ректора Вінницького кооперативного інституту;
Куцик П.О., д.е.н, професор, ректор Львівського торговельно-економічного університету;
Телячий Ю.В., д.і.н, професор, президент Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту;
Драбовська В.А., к.філол.н., доцент, проректор з міжнародних зв'язків Вінницького кооперативного інституту;
Морозова Л.П., д.ф.н., професор кафедри гуманітарних, економічних та фінансово-облікових дисциплін Вінницького кооперативного інституту;
Іванюта П.В., д.держ.упр., доцент, професор кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Вінницького кооперативного інституту;
Гавенко М.С., доктор філософії (PhD), доцент кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Вінницького кооперативного інституту;
Гринчук Т.П., к.е.н., в.о. завідувач кафедри гуманітарних, економічних та фінансово-облікових дисциплін Вінницького кооперативного інституту;
Петренко В.І., к.і.н., завідувач кафедри права Вінницького кооперативного інституту;
Пиріжок С.Є., к.е.н., в.о. завідувача кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Вінницького кооперативного інституту.

Технічний секретар: Рябченко Г.В.

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст тез, матеріали друкуються в редакції і мовою авторів.

Збірник містить публікації викладачів, практичних працівників та молодих вчених, котрі взяли участь у роботі Міжнародної науково-практичної конференції, в якій висвітлено виклики, загрози та ефективні рішення в сучасній освіті та науці в глобальному і національному вимірах.

Сучасна освіта та наука в глобальному і національному вимірах: виклики, загрози та ефективні рішення: Міжнародна науково-практична конференція, м. Вінниця, 24 квітня 2024 року: [тези] / ред.кол.: Драбовський А.Г., Дибчук Л.В. [та ін.]. Вінниця: Вінницький кооперативний інститут, 2024. 280 с.

Видається в авторській редакції.

© Вінницький кооперативний інститут, 2024

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 01. Сільськогосподарські науки

Главатчук В.А.

ДОСЛІДЖЕННЯ ДІЇ ЦЕЛЮЛОЗОЛІТИЧНОГО ПРЕПАРАТУ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ РАВЛИКІВ *HELIX ASPERSA MAXIMA*..... 10

СЕКЦІЯ 04. Медичні науки

Monika Malgorzata Bialoszyska, Пачевська А.В., Истошин В.М.

ULEPSZENIE KOMPLEKSOWEJ PEŁĘGNACJI STANU HIGIENY JAMY USTNEJ U DZIECI POPRZEZ PŁUKANIE ZAWIESINĄ KRZENIONKOWĄ I WYWAREM Z LIŚCI BORÓWKI..... 13

Пильгук О.С., Левков А.А., Гордієнко О.В.

МЕТОДИКА ІШЕМІЧНОЇ КОМПРЕСІЇ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ПРИ ЛІКУВАННІ МІОФАСЦІАЛЬНОГО СИНДРОМУ В РЕАБІЛІТАЦІЇ..... 16

СЕКЦІЯ 05. Фармацевтичні науки

Морозова Л.П.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ВИСОКОМОЛЕКУЛЯРНИХ СПЛУК У ФАРМАЦІЇ. ГІАЛУРОНОВА КИСЛОТА..... 17

СЕКЦІЯ 06. Хімічні науки

Худоярова О.С., Манченко І.В.

СУЧАСНІ МЕТОДИ ОЧИСТКИ $Cu(II)$ -ВМІСНИХ СТИЧНИХ ВОД 22

СЕКЦІЯ 07. Технічні науки

Заворуєв Р.С., Трипольський М.О., Федотова М.О., Березюк І.А., Зубенко В.О.

ОХОЛОДЖЕННЯ ЗЕРНА – ОДИН ЗІ СПОСОБІВ ЙОГО ТРИВАЛОГО ЗБЕРІГАННЯ..... 25

Струс Н.В., Шаргородська Н.Б.

WERIS, TOME, GAMMA APP – ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ПРЕЗЕНТАЦІЙ..... 30

СЕКЦІЯ 08. Фізико-математичні науки

Василенко В.Г.

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ТЕМИ «ІНТЕГРУВАННЯ ТРИГОНОМЕТРИЧНИХ ФУНКЦІЙ»..... 33

Долян К.В, Панчук О.В.

РОЛЬ МЕНТОРСТВА ТА ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ В ФОРМУВАННІ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ В ОНЛАЙН-СЕРЕДОВИЩІ..... 39

СЕКЦІЯ 18. Історичні науки

Осійський Ю.О. РЕВАНШИСТСЬКО-МІЛІТАРИСТСЬКИЙ СВІТОГЛЯД МОДИФІКАЦІЙ «РОСІЙСЬКОГО СВІТУ».....	84
Петренко В.І. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РЕФОРМИ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ В УСРР У 1959 – 1960-х рр.....	86
Романюк І.М. ЗОВНІШНЬО-ТОРГІВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕНТРІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ В 1924- 1927 РР.....	88
Яковець О.В. ПОЛЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА МЕНШИНА ВІННИЧЧИНИ НА ЗОРІ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.....	90

СЕКЦІЯ 21. Політичні науки

Мануїлова К.В., Норчук Ю.В. РОЛЬ НАУКИ В БОРОТЬБІ З ДЕЗІНФОРМАЦІЄЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ УКРАЇНИ.....	95
--	-----------

СЕКЦІЯ 22. Філологічні науки

Коцюба Н.Ф., Коваль Л.М. ВИКОРИСТАННЯ ЕМОЦІЙНО-ОЦІННОЇ ЛЕКСИКИ У ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ «МІСЯЦІВНА» ДАРИ КОРНІЙ).....	98
---	-----------

СЕКЦІЯ 23. Філософські науки

Лахач Т.О., Опольська М.В. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ: ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ФІЛОСОФІЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СУСПІЛЬСТВА.....	102
Морозова Л.П., Шуст Н.Б. РОЛЬ ОСВІТИ В РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	104
Юркевич О.М. ChatGPT У ВИЩІЙ ОСВІТІ.....	107

СЕКЦІЯ 24. Економічні науки

Бугай І.Л., Іванюта П.В. ВІДОБРАЖЕННЯ «ДЕРЕВА ЦІЛЕЙ» У БІЗНЕС-ПРОЦЕСАХ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	108
Буренков Д.О., Дибчук Л.В. ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ ЛОГІСТИКИ НА ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	112

«Острозька академія»: серія «Філологія». Острог : Вид-во НаУОА, 2019. Вип. 7(75). С. 129-131.

6. Словник української мови у 20 томах онлайн. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://1677.slovaronline.com>

СЕКЦІЯ 23. Філософські науки

Лахач Т. О.

к. і. н., доцент,

***доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін,
Полтавський державний аграрний університет***

Опольська М. В.

***к. пед. н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін,
Університет економіки і підприємництва***

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ: ГОЛОВНІ АСПЕКТИ ФІЛОСОФІЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СУСПІЛЬСТВА

Актуальність дослідження міжкультурної комунікації зумовлена її надзвичайною важливістю для розвитку людської цивілізації як гаранта самого існування культур. Міжкультурна комунікація – це наукова етика, яка має на меті розробку наукових методів для покращення взаєморозуміння та міжкультурного обміну. Однією з причин інтересу до міжкультурної комунікації є розвиток людської цивілізації, інтернаціоналізація та глобалізація.

Однією із умов обміну духовними цінностями в сучасному суспільстві є саме міжкультурна комунікація, яка допомагає людині і суспільству вцілому освоїти все культурне багатство людства.

У розробці концепції міжкультурної комунікації брала участь не одна плеяда українських філософів, політологів та соціологів. На початку ХХІ століття міжкультурна комунікація почала відігравати роль об'єктивного чинника, що спричинило підвищення наукового і практичного інтересу до вивчення проблем міжкультурної комунікації, що розвивається в контексті глобалізації, що і висуває перед вченими завдання розгортання наукових досліджень з цієї проблематики. Ця закономірність набула ознак пріоритетної тенденції культурної глобалізації в контексті всебічного розвитку етносів, зростання національної самосвідомості та ролі національної ідеї, пошуками шляхів оптимізації етнічної само ідентифікації в умовах нових тенденцій полікультурного суспільства [1, с. 152].

Міжкультурна комунікація – це комунікація між представниками різних культур і народів і направлена на розширення культурних контактів в умовах культурної глобалізації. Як соціальний феномен, вона характеризується багатоякісністю і динамічністю, а тому культура розглядається як родове

поняття, а культурні контакти набувають різні форми, що знаходять своє вираження у взаємовпливові, синтезі, доповнюваності і діалозі. Міжкультурна комунікація являється індикатором розвитку культури у суспільстві: з однієї сторони, вона розкриває її здатність до сприйняття інокультурних елементів і породження на основі цього нових для даного соціокультурного організму форм; з іншої,- здатність транслювати свої цінності в інші культури [2, с. 128].

У процесі міжкультурної комунікації відбувається передача та засвоєння соціокультурного досвіду індивіда, змінюються індивіди, що взаємодіють, з'являються нові особистісні характеристики. У міру того, як спільнота розвивається в глобальну спільноту, розвивається і міжкультурна комунікація, що виражається в зростанні соціокультурної значущості загальних досягнень цивілізації для всього людства. Динаміка міжкультурної комунікації розглядається як процес безперервного розвитку, в якому реалізуються різні вектори соціокультурної взаємодії, зростання взаєморозуміння в різних сферах суспільного життя і на різних рівнях (громадянському, національному, міжгруповому, міжособистісному). Міжкультурну комунікацію слід розглядати як діалектичний процес, в якому різні вектори соціокультурної взаємодії (інтеграція-диференціація; універсалізація-спеціалізація; конфлікт-співпраця) не виключають, а доповнюють один одного [3].

С. Шехавцова розробила керівні принципи міжкультурної комунікації до яких віднесла:

- свободу вибору, яка безпосередньо пов'язана із життєдіяльністю суспільства та людини як окремого індивіда;

- свободу самовираження, яка набула особливої актуальності з розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, розширивши можливості глобальної комунікації, що включає також інтерактивне спілкування;

- рівність, яка є високою цінністю демократичного суспільства й одним із ключових принципів демократизації освіти, оскільки в повсякденній освітній практиці в закладах освіти виникають ситуації, що вимагають прийняття рішення або здійснення вибору;

- толерантність, яка на сьогодні розглядається не лише як атрибут, а й як фундаментальна умова суспільного прогресу, ознака здатності суспільства до демократичного розвитку;

- взаємоповагу до людської гідності, яка забезпечує дотримання всіх вищеперерахованих принципів [4].

Отже, можна сказати, що міжкультурна комунікація – це частина соціальної реальності, де змістом є процес взаємодії культур, а головним посередником - людина, яка передає інформацію. Ця людина повинна бути гнучкою в різних ситуаціях, мати широкий репертуар поведінки і бути мультикультурною, «що означає не тільки збереження власної культури, але й збагачення її шляхом визнання і прийняття іншої культури, а також готовність до асиміляції інших культур».

Список використаних джерел

1. Культура та інформаційне суспільство XXI століття: матеріали науково-практичної конференції 10-11 квітня 2001. Харків: ХДАК, 2001. 152 с.
2. Аксьонова В. І. Міжкультурна комунікація як атрибут соціокультурної життєдіяльності суспільства. *Гуманітарний вісник ЗДІА*. 2011. №45. С. 128-140.
3. Лепський М. А. Взаємозв'язок оптимізму та песимізму: проблема соціальної перспективи: дис. ... д-ра філос. наук: 09.00.03. Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2006. 414 с.
4. Шехавцова С. Міжкультурна комунікація в освіті як імператив демократичного розвитку суспільства. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти*. 2022. Випуск 17 (2). С. 174-184.

Морозова Л.П.

*д.ф.н., професор, професор кафедри
гуманітарних, економічних та
фінансово-облікових дисциплін
Вінницький кооперативний інститут*

Шуст Н.Б.

*д.с.н., професор, професор кафедри
філософії, соціології та політології
Київський державний торговельно-
економічний університет*

РОЛЬ ОСВІТИ В РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Освіта є найважливішою підставою і свідченням рівня розвитку економіки, політики, духовності, культури, моральності як найбільш загальний, інтегральний показник розвитку будь-якого суспільства. Не дарма говорять: який рівень освіти, така і країна, її громадяни [4, с.118-120].

Поняття «освіта» філософія визначає як «загальний духовний процес формування людини і результат цього процесу – духовна особистість людини». Освіта – це також інструмент, що надає особистості можливість доступу до знань, які допомагають орієнтуватися в сьогоденному складному світі.

Істотне значення має визначення і з'ясування освіти як цілісної соціальної системи. Без цього не можна зрозуміти її сутність, роль і призначення.

Освіта, є специфічним видом практичної і пізнавальної діяльності людини, що потребує визначених зусиль, у тому числі і фізичних. У цьому плані система освіти може і повинна розглядатися з гносеологічної (теоретико-пізнавальної) точки зору. Сама по собі освіта виникає тоді, коли виникає суспільство з такими основними ознаками, як мислення, праця, мова, мовне спілкування. У цьому розумінні освіта є власне людською діяльністю.

З одержанням фундаментальної освіти людина стає особистістю, тобто розглядається вже як суспільна істота, що має значні соціальні контакти і зв'язки [5, с. 82].